

РЕШЕНИЕ

№ 6265

гр. София, 22.11.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 13 състав, в
публично заседание на 23.10.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николай Ангелов

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разглежда дело номер **7393** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпила е жалба от К. Д. А., ЕГН: [ЕГН] от [населено място], с която се иска прогласяване на нищожността на принудителна административна мярка - преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик на основание [чл. 171, т. 5 ЗДвП](#) от дата 05.01.2012 г. по отношение на управлявания на А. лек автомобил А. А8 с [рег.номер на МПС].

Недоволен от така издадения спрямо него индивидуален административен акт, жалбоподателят счита същия за нищожен поради което настоява за прогласяване на нищожността му, поради причини, подробно изложени в жалбата.

Ответникът старши полицаи Началник Отдел Пътна полиция при СДВР - П. счита жалбата за неоснователна.

Административен Съд С. град, като прецени поотделно и в съвкупност събраните в настоящото производство доказателства, намира за установено следното.

От акт за установяване на административно нарушение №344226/05,01,2012 год, издаден от старши полицаи К. И. се установява, че на същата дата около 08,30 часа в [населено място] на ул.Хр.К. в района на кръстовището с ул.Б.Искър К. Д. А. е паркирал лек автомобил А. А8 с ДК [рег.номер на МПС], с което е нарушил чл.98 ал.1 т.6 от ЗДП. Актът бил издаден по докладна записка на полицаи Ал.И..

Преди всичко следва да се посочи, че процедурата, приложена от ответника е законово регламентирана в Закона за движението по пътищата /ЗДвП/ - чл.168 ал.1 и [чл. 171, т. 5.](#)

Съгласно разпоредбата на чл.168 ал.1 ЗДП "Определените от министъра на вътрешните работи длъжностни лица от службите за контрол и длъжностни лица, определени от собствениците или администрацията, управляваща пътя, могат да преместват или да нареждат да бъде преместено паркирано пътно превозно средство на отговорно пазене на предварително публично оповестено място без знанието на неговия собственик или на упълномощения от него водач".

Следователно правният акт, по силата на който може да се осъществи подобна дейност, вкл. и в дадения случай, е нареждане за преместване /репатриране/ на МПС, което е паркирано.

По - нататък в [чл. 171, т. 5 ЗДвП](#) са уредени двете хипотези - на преместване на "правилно" и на "паркирано в нарушение" МПС /б. "а" и б. "б"/.

В настоящата хипотеза е безспорно, че спрямо автомобила, управляван от А. е била предприета процедурата по т."б".

Съгласно последната разпоредба обаче са налице две хипотези: първата е случаят на МПС, "паркирано в нарушение на правилата за движение на места, обозначени с неподвижен пътен знак, предупреждаващ за принудително преместване.." и втората когато МПС-то "..създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението", като и в двата случая нареждането се извършва от лицата по [чл. 168](#), които "..уведомяват районното полицейско управление, от територията на което е преместен автомобилът, за новото местоположение на превозното средство, като "разходите, направени във връзка с преместването на превозното средство, са за сметка на собственика на превозното средство, което може да бъде задържано до заплащане на тези разходи, а таксата за отговорното пазене на преместения автомобил се начислява от момента на уведомяването на районното полицейско управление".

Следователно, за да се изпълни правилно процедурата, посочена в Закона, преди всичко следва да е налице хипотезата на "паркирано в нарушение на правилата за движение" - било поради наличие на изрично обозначение за това или когато създава опасност или прави невъзможно преминаването на другите участници в движението.

Следващият момент се свързва с наличното нареждане на лице, притежаващо компетентност по [чл. 168 ЗДвП](#) за преместване на неправилно паркираното МПС.

Както се посочи по - горе в изложението споменатите лица са такива или упълномощени от министъра на вътрешните работи или от собственика на пътя.

В настоящият случай въпросният актосъставител е лице от органите на реда - служител на ОПП при СДВР, а също така полицаят съставител на докладната записка-Ал.И. е бил служител в ОПП на СДВР.

Съгласно [чл. 172, ал. 1 ЗДвП](#) изброените в нормата ПАМ се прилагат с мотивирана писмена Заповед от ръководителите на службите по контрол, а обжалването на тези Заповеди е по реда на [АПК](#) /ал. 4/.

Доколкото в ал. 1 не е спомената хипотезата на [чл. 171, т. 5, б. "б" ЗДвП](#) и по аргумент за противното следва да се приеме, че ПАМ в тази хипотеза не се извършва чрез нарочна писмена Заповед /с оглед характера и мястото на хипотезите, при които те се прилагат/, а с нареждане на съответните, оправомощени лица, което не е необходимо да е в писмен вид.

С оглед на това и в нашия случая приложената спрямо МПС-то, управлявано от А. ПАМ не е необходимо да е с писмен акт, но е задължително същата да е наложена от орган, упълномощен съгласно чл.168 ал.1 ЗДП да извърши това.

В случая от изисканата административна преписка не се установява нито ст.полицай

К. И., нито полицаи Ал.И. да са определени от министъра на вътрешните работи като лица от службите за контрол, които имат компетентност по чл.168 ал.1 от ЗДП. На съда обаче е служебно известна заповед № Из-275/24,02,2006 год на Министъра на вътрешните работи, с която се определят лицата, имащи компетентност по реда на чл.168 ал.1 от ЗДП./решение № 14021/07,11,2012 год на ВАС по адм. Дело № 5930/2012 год-VII отд./С оглед на изложеното лице, издало оспорената принудителна административна мярка-Ал.И. като полицаи при ОПП на СДВР има компетентност по смисъла на чл.168 ал.1 от ЗДП.

При това положение приложената спрямо управлението от А. лек автомобил ПАМ не е нищожна, поради което оспорването следва да се отхвърли.

От страна на административния орган е поискано присъждането на съдебни разноски, които съдят установи в рамките на 150 лв- юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното, съдят:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ оспорването на К. Д. А., ЕГН: [ЕГН] от [населено място] за прогласяване на нищожността на наложената на 05.01.2012 г. от старши полицаи служител в отдел Пътна полиция при СДВР, на основание [чл.171 т.5 от ЗДП](#) Принудителна административна мярка "принудително преместване на паркирано пътно превозно средство без знанието на неговия собственик или на упълномощен от него водач" - лек автомобил А. А8 с ДК [рег.номер на МПС].

ОСЪЖДА К. Д. А., ЕГН: [ЕГН] от [населено място] да заплати на Отдел Пътна полиция при СДВР сумата от 150 лв-разноски за производството.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: